

DE STER VAN NEDERLAND

OPGERICHT

IN 1896

HALFMAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT
van de Heiligen der Laatste Dagen

1 DECEMBER 1932

No. 23

37e JAARGANG

Ik zal dit huis met heerlijkheid vervullen, zegt de Heere der heirscharen.
Haggai 2:8.

TEMPELPLECHTIGHEDEN.

Een kenmerk van de Kerk van God is altijd het bezit van tempels geweest, waarin het heiligste werk van het Evangelie

verricht werd. Het actieve leven van de Kerk heeft zich, om zoo te spreken, op tempels geconcentreerd.

Onderwijs. Het leerstuk van den oorsprong, den tegenwoordigen toestand en de bestemming van de mensch dient wel begrepen te worden, want zonder deze kennis is het moeilijk te voldoen, ten volle en met verstand, aan de wetten en plechtigheden van het Evangelie. Er is daarom voorziening getroffen dat de geschiedenis van den mensch sedert den beginne, van den tegenwoordigen tijd en tot den laatsten grooten dag toe, zoo vaak verhaald zal worden als wenschelijk is aan de leden van de Kerk. In de tempels wordt die informatie gegeven in een georganiseerden en juistten vorm, zoodat ze niet van den mensch moge wijken. Dat wil zeggen: de tempels zijn de bewaarplaatsen van de groote waarheden van het Evangelie. Naar de tempels gaan mannen en vrouwen om hun geheugen opgefrist te krijgen betreffende de leerstelling ten aanzien van den mensch en zijn plaats in de natuur. De aan leden van de Kerk in de tempels gegeven begiftigingen bevatten leer- gangen aangaande 's menschen bestaan voordat hij op deze aarde kwam, het verhaal van het scheppen der aarde, de geschiedenis van onze eerste aardsche ouders, de geschiedenis van de onderscheiden bedelingen van het Evangelie, de beteekenis van de offerande van Jezus Christus, het verhaal van de herstelling van het Evangelie, en de middelen en methoden waardoor vreugde op aarde en verhooging in den hemel verkregen kunnen worden. Om dit uitgebreide verhaal duidelijk en indrukwekkend te maken voor allen die er aan deel nemen, worden allerlei onderwijsmiddelen gebruikt; en het is mogelijk dat er nergens, buiten den tempel, een zuiverder paedagogie gebruikt wordt. Op ieder bevatting- vermogen van den mensch wordt een beroep gedaan om de be- teekenis van het Evangelie duidelijk te maken, van begin tot einde.

Symbolisme. Natuurlijk is het wezenlijke van deze fundamenteele waarheden den mensch niet bekend, kan hem inderdaad niet bekend zijn. Wij kennen iets alleen in zooverre als onze zintuigen het toelaten. Wat bekend is is bekend door middel van symbolen. Schrijffletters zijn slechts symbolen van machtige gedachten, gemakkelij overgebracht van geest tot geest door deze symbolen. De mensch leeft onder een systeem van symbolisme. Het is duidelijk dat de machtige, eeuwige waarheden, die al wat de mensch is of zal kunnen zijn omvatten, niet letterlijk uitgedrukt kunnen worden, en er wordt dan ook in de tempels niet gepoogd dit te doen. Integendeel is de mooie en wonderlijke tempeldienst een dienst van machtig symbolisme. Door gebruikmaking van symbolen van spraak, actie, kleur en vorm worden de bij het verhaal van den mensch betrokken groote waarheden duidelijk gemaakt.

Verbonden. De Tempeldienst geeft eveneens aan degenen die hun begiftigingen bekomen bijzondere informatie ten aanzien van

hun gepast gedrag op aarde. Bijvoorbeeld : daar wordt den menschen geleerd zich vrij van zonde te houden. Zij moeten kuisch zijn, deugdzaam, waarheidslievend, onzelfzuchtig en zoo voort. Bovendien wordt hun geleerd dat zij zich moeten wijden en al wat zij hebben en mogen verkrijgen aan de groote zaak der waarheid, aan het onderwijzen van het eeuwige Evangelie aan hun medemenschen, zoodat het Groote Plan uitgewerkt moge worden volgens den wil en het verlangen Gods. Zij die hun begiftigingen verkrijgen maken verbonden met elkander en hun God dat zij de gegeven instructies zullen waarnemen en uitvoeren in hun dagelijksch leven. Zodoende wordt het werk actief en levend. Kennis bloeit tot leven wanneer de mensch zich verbindt haar te gebruiken. Ook wordt verklaard dat hij of zij, die faalt deze beloften uit te voeren, gestraft zal worden. Dit strookt met de wet die een straf voorziet voor ongehoorzaamheid, zooals alreeds uitgelegd. Alleen door gebruikmaking van kennis zal meer kennis verkregen worden. Het systeem van tempelaanbidding is logisch.

Zegeningen. In den loop van de instructie in den tempel wordt er nadruk opgelegd dat zegeningen volgen zullen degenen die de waarheid accepteren, naleven en Godgeheiligde levens leiden. Het wezenlijke van de begiftigingsdienst is een zegen. Straf wordt niet zoo op den voorgrond gezet als de mogelijkheid, zich van eeuwige zegeningen te verzekeren door gepaste gehoorzaamheid aan de waarheden die van tijd tot tijd verkregen zullen kunnen worden.

Tempelgezag. Misschien zijn de glorierijkste tempelplechtigheden die welke echtgenooten en kinderen aan elkander verzegelen voor dit leven en alle eeuwigheid. Volgens het Evangelie houdt de huwelijksverhouding niet noodwendig op met den dood. Integendeel zal zij kunnen voortduren tot in het oneindige. Zulk een vereeniging of verzegeling voor tijd en eeuwigheid mag alléén verricht worden volgens het speciale gezag dat alléén de President van de Kerk bezit. De President mag echter gezag overdragen voor langer of korter tijdvakken, zoodat zekere tempelwerkers zulke huwelijken mogen voltrekken in de tempels van God. Geleijkerwijs mogen kinderen, uit ouders geboren, die niet voor tijd en eeuwigheid gehuwd waren, later aan hun ouders verzegeld worden, zoodat de verwantschap moge blijven voortbestaan door al de eeuwen der eeuwigheid heen.

Elke tot de Kerk behoorde plechtigheid kan in den tempel verricht worden. In den tempel is een doopvont voor den candidatendoop; eveneens zijn er middelen tot het verrichten van elke andere plechtigheid ten voordeele van de kerkleden. Het werk voor de dooden, zooals dat in hoofdstuk 28 verklaard zal worden, wordt in de tempels verricht. Inderdaad vormt het plaatsvervangend werk voor de dooden, die het Evangelie niet op aarde aangenomen

hebben, het grootste gedeelte van het tempelwerk, daar iemand, nadat hij voor den eersten keer door de tempel is gegaan — wanneer hij zijn begiftigingen voor zichzelf verkrijgt — werk voor de dooden moet doen wanneer hij door den tempel gaat.

Mogelijke herhaling. De diepe en breede beteekenis van den tempeleeredienst maakt het ten eenenmale moeilijk dat iemand alles herinneren en verstaan kan; en slechts éénmaal verkrijgt iemand de begiftigingen voor zichzelf. Om zijn geheugen te verfrissen, en om hem in nauw contact te houden met den geest van het werk, mag iemand de tempel zoo vaak binnen gaan als hij wenscht en begiftigingen voor de dooden verkrijgen, en op die wijze worden èn hijzelf èn de dooden bevoordeeld. De tempels zijn dus bruggen waarover ieder lid van de Kerk met onberispelijk levensgedrag en die oud genoeg is, kostbare begiftigingen moge ontvangen en zijn geheugen verfrissen betreffende het Groote Plan hetwelk hij, met de overigen van het menschdom, bezig is uit te werken. Tempelwerk is het behoud van de levenden en de hoop van de dooden. Tegenwoordig zijn er tempels in werking te Salt Lake City, St. George, Logan en Manti, allemaal in Utah; in Cardston, Canada; in Laie, Oahu Eiland, Hawaii, en te Mesa, Arizona.

(Hoofdstuk 23, Redelijke Theologie.)

UTRECHTSCH E CONFERENTIE, gehouden op 12 en 13 November 1932.

Zaterdagmiddag 2 uur: Zendelingenbijeenkoms t.

Zaterdagavond 8 uur: Een gezellig avondje werd gehouden in de zaal aan de Kruisstraat. Verschillende leerrijke tooneelstukjes en gedichten werden ten beste gegeven, waarop toespraakjes volgden door z r. Jopie Riet, Opzienster van het Jeugdwerk der Zending, en President Frank I. Kooyman.

Zondagmorgen 10 uur: Twee samenkomsten werden gehouden: de eene in de gewone zaal en de andere in de tuinzaal. De samenkomst in de gewone zaal ving aan met het zingen van lied No. 6: „Vast als een rotssteen”. Z r. Gerritdina Combeé uit Utrecht vroeg des Heeren zegen, en het tweede lied was No. 76: „Verlosser van Israël”. Ouderling Gerard J. Klomp, president van het Utrechtsche district, had de leiding en kondigde het conferentieonderwerp aan: „Gods licht door de eeuwen”. Ouderling Clyde Biddulph, Assistent Redacteur van de Ster van Nederland, Ouderling Jesse K. Thorne, die ontslagen is, en President Frank I. Kooyman waren de eerste sprekers. Verzen 1, 2, en 4 van lied No. 88: „Voor hen rijst mijn bede” werden nu gezongen, en de volgende sprekers waren: Ouderling Frederik Steenblik en Ouderling Walle Koster. Br. en z r. Combeé uit Utrecht zongen een duet als slotlied, en Ouderling Clyde A. Holdaway dankte.

De samenkomst in de tuinzaal ving eveneens aan met het zingen van Lied No. 6: „Vast als een rotssteen”. Br. B. W. van Beek uit Woerden ging voor in het openingsgebed, en de tweede zang was No. 76: „Verlosser van Israël”. Ouderling John E. van Boerum leidde deze samenkomst en sprak nu enkele welkomstwoorden. De eerste sprekers waren: Ouderling Carter E. Jones en Ouderling John G. De Gooyer, Opziener van de J.M.O.O.V. en Zondagscholen der Zending. Vervolgens werden er 3 verzen van lied No. 188: „Voor hen rijst mijn bede” gezongen. De laatste sprekers waren: Ouderling W. Rulon Lee, Zendingssecretaris, Ouderling Jesse K. Thorne, ontslagen, en de Zendingspresident. Tot slot werd lied No. 67: „Wij danken U, Heere” gezongen en br. B. La Maitre uit Utrecht eindigde met dankzegging.

Zondagavond 5 uur: Wederom werden er twee bijeenkomsten gehouden zooals in den morgen. De tuinzaal-bijeenkomst ving aan met het zingen van lied No. 38: „Vat moed! alles is wel”, en Ouderling Douwe J. van der Werff opende met gebed. Het tweede lied was No. 91: „Gij zijt mijn hoogste goed”. Ouderling Harlen F. Bybee had de leiding en heette allen welkom, waarna Ouderling Kenneth J. Draayer het woord voerde. Een zendingenkwartet zong, „Dear to the Heart of the Shepherd”, en de volgende spreeksters waren: Zr. Sjoukje Scheer, presidente van de Zusters-Hulpverenigingen in de Nederlandsche Zending; zr. Johanna Keijzerswaard, secretaresse van de Z.H.V. in de Nederlandsche Zending en zr. Jopie Riet. Hierna richtte President Kooyman eenige woorden tot de aanwezigen. Als tusschenlied werd lied No 119: „Mijn Verlosser leeft”, gezongen. De laatste sprekers waren: Ouderling Dee S. Harris, Ouderling Evert A. van Orden, en Ouderling John E. van Boerum, Opziener van het Priesterschap- en Genealogisch werk der Zending. Daarna vond de voorstelling van de algemeene autoriteiten van Kerk en Zending plaats. Ze werden eenparig ondersteund. Tot slot werd lied No. 67: „Wij danken U, Heere” gezongen, en zr. A. van Dijk uit Utrecht sprak het dankgebed uit.

In de gewone zaal werd de bijeenkomst met het zingen van lied No. 38: „Vat moed! alles is wel” aangevangen. Ouderling Armand H. Thompson deed het openingsgebed en een zendingenkwartet zong „Dear to the Heart of the Shepherd”. Wederom heette Ouderling Klomp allen welkom, en Ouderling Calton C. Kammerman en Ouderling Harold R. Williams, waren de volgende sprekers. Ouderling Williams sprak in het Engelsch en Ouderling James E. Houston was tolk. Ouderling Daniel A. Grundmann, president van het Groninger district, en Ouderling Arthur van Otten, president van het Rotterdamsche district, spraken daarna de aanwezigen toe, en een vers van lied No. 48: „De Geest Gods” werd gezongen. Nu werden de algemeene autoriteiten van Kerk en Zending voorgesteld en eenparig ondersteund, waarna

Ouderling Gerard J. Klomp en President Kooyman het woord voerden. Tot slot werd lied No. 65: „Eert den profeet” gezongen. Ouderling Albert H. Bragonje dankte.

De bijeenkomsten waren goed bezocht en een aangename geest heerschte door de heele conferentie heen.

RAUWE-KOST-VOEDING.

Op een ons gestelde vraag, wat de rauwe-kost-voeding behelst, kunnen wij het volgend antwoord geven, ontleend aan een vlugschrift van voorstanders dezer voeding:

Volgens de moderne voedingsleer moet men het voedsel, voor zoover dit mogelijk is, tot zich nemen in den toestand, waarin dit ons door de Natuur wordt geboden, omdat voedsel in den natuurlijke toestand rijk pleegt te zijn aan bijzondere levensenergieën, o.a. vitaminen, en bovendien alle stoffen in een harmonische verhouding bevat. Men moet bijv. uit de aardappelen niet de minerale zouten door schillen en koken verwijderen en dat voedsel daarna weer eetbaar maken door de verbinding chloor-natrium, die keukenzout heet.

Men moet de aardappel in de schil stoomen en daardoor al de, door de natuur in de juiste verhouding in de aardappelen gebrachte, zouten daarin laten blijven; de gestoomde aardappel is niet flauw van smaak, daar zij alle natuurlijke zouten bevat. Geeft de afgekookte aardappel, door haar zuuroverschotvormende samenstelling, aanleiding tot dikworden, de gestoomde aardappel, (die een basenoverschot heeft) zal nooit de oorzaak zijn van een aardappelbuikje. Een in dunne plakjes gesneden rauwe aardappel, die met schil en al in heet vet (boter, zonnebloemolie of ander vet) is gebakken, is veel smakelijker en gezonder dan gebakken aardappelen van afgekookte aardappelen (natuurlijk wordt de rauwe aardappel eerst grondig gewasschen en met een borsteltje afgeboend).

Uit deze inleiding blijkt, dat de z.g.n. rauwe-kost-eters, het voedsel slechts voor een, zij het ook groot, gedeelte rauw eten; zij eten bijv. ook groentebouillon, die uit de door koken verkregen uitgeloopte sappen van vele groenten bestaat, bij welke bouillon tenslotte nog fijngemalen rauwe groenten worden gevoegd, die niet meer op kookhitte worden gebracht. Zij eten ook met vet gestoofde groenten (bijv. twee-derde gestoofde en een-derde rauwe fijngemalen groente dooreen gemengd); voorts aardappelen als boven omschreven.

Zij eten nooit wittebrood, doch bij voorkeur volkorenbrood, dat alle deelen der tarwekorrel bevat; bovendien veel grof roggebrood. Hun maaltijden bestaan voor het grootste deel uit vruchten, salade en gestoomde of gebakken aardappelen. De salade bestaat

uit verschillende fijngesneden of geraspte rauwe groenten en vruchten, die aangemaakt zijn met sla-olie, zonnebloemolie of room; in plaats van azijn wordt citroensap, geraspte zure appel of worden tomaten gebruikt. Zij gebruiken zeer weinig keukenzout.

De z.g.n. rauwe-kost-eters gebruiken geen vleesch, noch visch en zeer weinig eieren en melk (wel karnemelk). Zij zorgen voor een rein lichaam, zoowel in- als uitwendig; zij hechten groote waarde aan reine lucht, zoowel binnen- als buitenshuis.

Rauwe-kost-voeding wordt ook wel „moderne voeding” genoemd, alhoewel dit voedingsstelsel feitelijk oer-oud is; immers tot 1850 aten de menschen grof tarwe- en roggebrood, dat niet uitgemalen was, zoodat alle zeer waardevolle bestanddeelen in het meel bleven. De groote volksmassa at zelden vleesch, veel aardappelen met rauwe groenten dooreengemengd (stampot).

Na 1850 is men wittebrood gaan eten en geeft men de waardevolle minerale zouten aan het vee, terwijl de menschen brood bakken van het witte meel, dat overblijft, als men met de zemelen de, voor het in stand houden van het leven gewichtige mineralen heeft verwijderd. Sinds 1850 eet men steeds meer koeien-, kalfs-, varkens- en andere dieren-lijken, men vernietigt de in het voedsel aanwezige, voor het leven noodzakelijke, aanvullingsstoffen (o.a. de vitaminen) door bakken of koken en daar het voedsel dan smakeloos is geworden, tracht men het weer eetbaar te maken door toevoeging van een chloorverbinding (keukenzout); soms gebruikt men daarbij dan nog sauzen die zijn aangemaakt met scherpe specerijen.

De rauwe-kost-eter drinkt geen alcohol, daar hij weet, dat alcohol een hersenvergift is en daar hij niet vergiftigd is door een verkeerde voeding, kan hij aan een maaltijd vroolijk en opgewekt zijn, zonder dat hij zijn mond telkenmale met alcohol moet omspoelen; hij heeft het niet noodig om vroolijkheid op te wekken door bedwelming der zinnen. Hij is van nature vroolijk, daar hij gezond is. Hij heeft zelden dorst, daar hij voldoende plantensappen tot zich neemt; soms neemt hij een slok frisch water en bij feestelijke gelegenheden ongegiste vruchtensappen.

De rauwe-kost-eter meent dat de tegenwoordig veel voorkomende ziekten, zooals rheumatiek, jicht, tuberculose, tandontsteking, maagen darmzweren, blindedarmontsteking, kanker, kortom talloze ziekten, hun oorzaak vinden in een verkeerde voeding en een tegennatuurlijke leefwijze.

VOLDOENDE SLAAP VOOR ONZE KINDEREN.

Een kind moet, om lichamelijk en geestelijk gezond te blijven, vooral voldoende slaap genieten.

Wie herinnert zich niet het oude rijmpje, dat we reeds in de school, in ons leesboek lazen :

— Zes uren slapen is genoeg voor klein en groot, voor jong

en oud. Den luiaard moogt g'er zeven geven. Op acht, voorwaar heeft niemand recht!

Sedertdien is er wel wat verandering gekomen in dien regel, men schijnt er nu meer van bewust, dat die „zes" uren voor klein en jong toch wel wat weinig is. Kinderen moeten veel slapen.

Een zuigeling slaapt de eerste weken, behalve als 't gebaad of gevoed wordt, vrijwel den geheelen dag. Langzamerhand ligt het meer wakker. Na een paar maanden moet het 's morgens, na het wasschen of baden, en ook 's middags, nog geruimen tijd, ongeveer 2 of 3 uren, rustig kunnen slapen, terwijl het om 6 of 7 uur, voor den nacht, ten ruste moet worden gelegd.

Slaapt een kindje 's winters in een eenigszins verwarmd vertrek, hetgeen aan te bevelen is, dan moet er voor verluchting worden gezorgd. Door een kamerschut kan men, zoo noodig, wieg of bedje voor tocht beveiligen.

Mevrouw Vis-Duyvis schrijft over „Slaap der Kinderen" :

Na het derde jaar minstens veertien uren, nog liever vijftien uren per dag slapen, waarvan twee tot drie uren overdag.

Na het derde jaar minstens veertien uren, waarvan een paar uren overdag.

Tot het zesde jaar minstens twaalf of dertien uren. Tot het tiende jaar ongeveer elf uren.

Voor groote kinderen is op zijn minst negen tot tien uren slaap noodig, willen zij gezond en opgewekt blijven.

Men doet goed de kinderen, voor ze slapen gaan, eenigen tijd rustig te houden, en ze een kalm spelletje of werkje te laten doen. Ook maakt men het hen rustig, wanneer men ze een kwartiertje van te voren waarschuwt, dat het bijna tijd is, zoodat ze nog even voort kunnen gaan met datgene, waarmee ze bezig zijn en nog voldoende tijd hebben hun speelgoed of werk op te bergen.

Een kind dat voldoende slaap geniet, wordt gewoonlijk vroolijk wakker. Het beste is, het dan op te laten staan, het buiten, of in den tuin te laten spelen, of eenig werk te laten verrichten. Blijft het wakker in bed liggen, dan bestaat er altijd gevaar voor verkeerde gewoonten.

Staat een kind 's morgens moeilijk op, dan is daarvan dikwijls de oorzaak dat het 's avonds tot vlak voor het naar bed gaan, te inspannend met spelen, lezen, of wat ook, is bezig geweest, en de gedachten daarvan niet kon losmaken, waardoor het kind te laat is ingeslapen. Ook te veel huiswerk waardoor het kind telkens te laat naar bed gaat, kan oorzaak worden van moeilijk opstaan. Het huiswerk 's morgens te laten afmaken is niet aanbevelenswaardig, daar het kind dan naar bed gaat met de gedachte, dat hem den volgenden morgen nog werk wacht, hetgeen meestal onrustig slapen ten gevolge heeft".

DE STER NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE
LATERDAGSCHE HEILIGEN

Redacteur: FRANK I. KOOYMAN - Assistent: CLYDE BIDDULPH

**HET KERSTFEEST NADERT!
HEMELBODEN ROEPEN LUID.**

(Wijze: *Waar men vriendschapstemmen hoort.*)

Hemelboden roepen luid
't Nieuws in Beth'lems velden uit:
Vreed op aarde wordt gebracht
Aan heel 't menschelijk geslacht,
Blijde klinkt der eng'len stem:
Ziet, daar ginds in Bethlehem
Ligt Hij in de kribbe neer,
Aller heem'len Vorst en Heer!

Hij, Wien door een eng'lenwacht
Eer en lof werd toegebracht,
Kwam, ontdaan van hemeltooi,
Lag als Kindje daar in 't hooi.
Menschgeworden God en Heer,
Wij aanbidden U steeds meer
Voor Uw liefde zonder grens,
Dat voor ons Gij kwaamt als mensch.

Heil U, Vorst der eeuwigheid,
Zonne der gerechtigheid,
Voor Wiens komst het duister zwicht!
In Uw licht zien wij het licht.
Gij verliet des hemels pracht,
Opdat G' ons het leven bracht,
't Leven, dat van Boven is:
Der getrouwen erfenis.

ENG'LEN UIT VERHEVEN OORDEN.

(Wijze: *Ziet den Sterken God verschijnen.*)

Eng'len uit Verheven Oorden,
Spoedt U heen in snelle vlucht;
Zendt Uw lied van liefd'-akkoorden
Jublend. juichend door de lucht!
Laat het schallen
Waar het schuldig mensd'om zucht!

't Licht dat Beth'ems stal ziet gloren,
 Zal verlichten 't gansch heelal;
 Heden is het Kind geboren,
 Dat de wereld redden zal.
 Komt, aanbidt Hem,
 Aller Koning in een stal!

Heffen w' allen 't oog naar boven!
 Wie verkrijgen 't heerlijkst lot?
 Wie in 's Heilands naam gelooven
 En volbrengen Zijn gebod;
 Wie volharden
 Erven 't hoogste heil bij God.

In het land van licht en vrede
 Ruischt het lied der eng'len weer;
 En wij allen zingen mede,
 Knielen voor den Redder neer.
 Aard' en hemel,
 Kroont Hem als der heeren Heer!

HOORT! WAT HEMELSCH REIN' AKKOORDEN.

(Wijze: Wat zag men daar aan den hemel?)

Hoort! wat hemelsch rein' akkoorden
 Doen zich hooren in den nacht?
 D' engelschaar uit hooger oorden
 Heeft aan d'aard een groet gebracht.
 Zij vermelden wond're tijding:
 Christus kwam op aarde neer,
 Brengend redding en bevrijding
 Voor het menschdom; God zij eer!

„Vreed op aarde! Welbehagen
 In den mensch!” zoo klinkt hun lied,
 Zuchtend menschdom, staak uw klagen!
 Zie op 't wonder hier geschied:
 Uw Verlosser is geboren,
 Ligt in 't needrig kribje neer;
 Wie naar Zijne stem wil hooren,
 Brengt Hij tot den Vader weer.

Haast u, mensch, om Hem t' aanbidden,
 Hem t' erkennen als uw Heer,
 Die in aller englen midden
 Eeuwig huld' ontvangt en eer!
 Laat alom de blijmaer hooren:
 Voor heel 't menschelijk geslacht
 Werd Gods Zoon op aard geboren!
 Lof en dank zij Hem gebracht!

JOSEPH SMITH – EEN EERLIJK WAARHEIDSGETUIGE
trots het geschrijf van dominee v. d. Valk.
(De dominee bleek onbetrouwbaar).

(Vervolg van blz. 350.)

„In de laatste jaren zijn verschillende pathographiën verschenen van bekende persoonlijkheden, die na hun dood uit hun geschriften zijn beoordeeld. Dikwijls gelukt het dan, enkele geestelijke afwijkingen te vinden, die tijdens hun leven de aandacht ontsnapt waren. Het is vooral Möbius geweest, die op dit terrein een bijzondere verdienste heeft verkregen door zijn beschrijving van Rousseau's leven. Of het mogelijk is, omtrent den profeet der Mormonen zulk een nauwkeurige studie te geven, is echter zeer twijfelachtig, want het is niet zeker of daartoe genoegzame gegevens beschikbaar zijn. Het is toch niet voldoende te weten, wat anderen over Smith hebben gezegd, maar men moet zelf een blik kunnen slaan in zijn zieleleven.

„Het is uit het boek van v. d. Valk gebleken, dat Smith in staat is geweest schriften na te laten, die ons daartoe voldoende in staat stellen. Dit neemt echter niet weg, dat de psychologie der Mormonen de bijzondere aandacht niet alleen van de psychiaters, maar vooral van de psychologen alleszins waard is.”

(De Heraut voor de Gereformeerde Kerken
in Nederland, Zondag 11 December 1921,
No. 2290 Rubriek Leestafel.)

Zoover de geneesheer-directeur. Dr. De Moor teekent hierbij aan:
„Mijn dank aan dr. Schermers, met dien onzer lezers. Zij kunnen nu kiezen tusschen het oordeel van dr. Van der Valk, die de diagnose van zijn broeder „juist” vindt, en dat van den deskundige, die ernstig bezwaar ertegen moet maken.”

Ook den dank der „Mormonen”, niet alleen aan dr. Schermers, doch ook aan dr. De Moor, die zoo flink en eerlijk met deze beoordeeling voor den dag kwam.

Wij zijn nieuwsgierig of het nieuwsblad „De Rotterdammer”, na lezing van dr. Schermers' woorden, nog juichen zou als op 26 October 1921 onder „Kerknieuws”: „Het heele gebouw van het Mormonisme (wordt) door dit werk erger dan aan het wankelen gebracht.” Dat gebouw staat, dit is historisch bewezen, vaster dan menschenwerk. Het wankelen, zoo blijkt nu ook weer uit de verklaring van dr. Schermers, was trouwens maar verbeelding.

Terwijl wij nu toch dr. De Moor noemen, willen wij het meteen even over een ander deel zijner bespreking hebben. Zoo vrijzinnig als deze dominee is, waar hij het deskundig oordeel den Herautlezers voorlegt, zoo eng en benepen is hij later waar

hij rector Van der Valk toejuicht als die niet geloofde dat de Mormonen zelfs zoover zullen komen om voor bewijzen vatbaar te zijn. „Want inderdaad”, aldus dominee De Moor, „het geeft toch niets, wat men ook van dat fijne stelletje Heiligen der laatste dagen en hun valschen profeet beweert of bewijst”.

Hoe verdraagzaam klinkt dat uit den mond van een zielenherder. En wat een evenwicht is er in zijn denken. Wijselijk houdt deze boekbespreker zijn oordeel in over het gedeelte van Van der Valk's boek, dat Egyptologische teekeningen bespreekt; wijselijk ook neemt hij een zeer bekwaam psychiater in den arm, waar de profeet gebrandmerkt wordt als lijder aan een zekeren vorm van zielsziekte; en dan, zonder het Mormonisme de ernstige studie gegeven te hebben, die deze merkwaardige beweging verdient, weet hij de mentaliteit der Laterdaagsche heiligen even streefend te generaliseeren als de door dr. Schermers op zijn plaats gezette dr. Van der Valk dat doet. „Dat fijne stelletje . . .”

Neen, neen, dominee De Moor, met schelden komt u er niet. Schelden is ook een der „wetenschappelijke” methoden van dominee Van der Valk. Schelden verraadt iemands zwakheid of de zwakheid zijner zaak.

Kent u werkelijk het Mormonisme? Als u denkt dat het synoniem is met sensualiteit (de gewone valsche voorstelling) dan kunnen honderden Godvreezende Hollanders (onder wie ernstige menschen, die vroeger onder uw gehoor zaten) u plechtig verzekeren dat u verkeerd is ingelicht. O zeker, er zijn „heiligen” die lang geen heiligen zijn, maar de falende enkeling is een slechte maatstaf.

„Naar 't hóogste meet men 'n volk. Wel is een keten
 Nooit sterker dan zijn zwakste schakelwring,
 Maar dichters zal men nimmer lager meten
 Dan 't hoogste vers dat aan hun hart ontsprong:
 Geen volk is kleiner dan zijn grootste kind'ren.”

Kan er uit Utah iets goeds komen? Kom en zie. Maar zie ons niet door de onzuivere brilleglazen van aanmatigende bestrijders als de gebroeders Van der Valk. (Wordt vervolgd).

GENEALOGISCHE KLASSEN.

Het in dit nummer afgedrukte artikel over Tempelplechtigheden dient bij het leswerk ingelascht te worden. Dit is een hoofdstuk uit „Redelijke Theologie”, waaruit later nog een kapittel zal overgenomen worden. Dit hoofdstuk vooral werpt licht op sommige punten, die alle genealogische klassen dienen te verstaan.

ZENDINGSNIEUWS.

Aangekomen.

Op 12 November is te Rotterdam aangekomen Ouderling Harold Rowland Williams uit Salt Lake City, Utah, om een zending te vervullen. Ouderling Williams ving zijn arbeid aan te Amsterdam.

NAAR PRAAG EN TERUG.

(Vervolg van bladzij 341).

Een mooie indruk van land en volk geeft dit Sokolswerk. Als wij aan Dr. Styr denken, den stichter dezer reusachtige gymnastiek-beweging, denken wij tevens aan Dr. Masarijk, den President van dezen nieuwen staat, die hem met Dr. Benesj heeft opgebouwd. Na den oorlog hebben zij hun volk vrij gemaakt van den Duitschen druk. Op den oud-vaderlandschen bodem hebben zij een nieuw vaderland opgebouwd, dat zij Tsjecho-Slowakije hebben genoemd.

Dit nieuwe Tsjecho-Slowakije ligt daar als ingedrukt tusschen Oostenrijk en Duitschland. Het moest een wig zijn, dat werd met de oprichting bedoeld, die twee stamverwante volken moest scheiden, maar het is tevens een brug geworden, die de Duitschers in die twee rijken verbindt. Over Praag, de hoofdstad, loopen de directe treinen Berlijn—Weenen, door het rijk passeert ongeveer alles wat van het eene Deutsche volk naar het andere verzonden wordt. De scheiding van Duitschland en Oostenrijk door de nieuwe republiek is een feit. Daaraan heeft Tsjecho-Slowakije wel in groote mate zijn ontstaan te danken, maar daarin ligt voor dit rijk ten slotte de kiem van groote moeilijkheden en gevaren voor de toekomst.

Het is de gewoonte dat alle te Praag bijeenkomende conventies haar groeten zenden aan President Thomas Garrigue Masarijk. Ook wij doen dat. En even bepalen onze gedachten zich bij deze merkwaardige figuur. Dr. Masarijk, een man van de studeerkamer, is de zoon van een koetsier van het Keizerlijk Hof te Weenen. In zijn jeugd was hij bestemd voor het smidsvak. Door eigen kracht en volharding wist hij zich op te werken — via normaalschool, gymnasium, universiteit, leeraar- en hoogleeraarschap (hij doceerde wijsbegeerte) alsmede Kamerlidmaatschap — tot de hoogste positie in het door hem zelf geschapen Rijk. Het blijft nog altijd de vraag of hij bij die schepping misschien heeft misgegrepen, toen hij ook drie en een half miljoen Duitschers bij zijn gebied voegde of liet voegen. Daarover zal de toekomst licht spreiden.

Wat valt er op zoo'n jaarvergadering ontzettend veel te bespreken! Dagen lang zijn we bijeen en het lijkt wel dat er geen doorkomen aan is. Toch schieten wij op. Ondanks het langdradige van sommige besprekingen is alles boeiend en leerrijk. Voor de afwisseling gaan wij op een dag een rondrit maken door de stad.

De grondslag van Praag, zoo luidt de overlevering, werd gelegd door hertogin Libuše, die — ze had een edel karakter en regeerde met wijsheid — in hoog aanzien stond bij het volk. Toen de hertogin zich de vijandschap van enkele hooggeplaatsten op den hals haalde — tengevolge van een door haar gewezen vonnis — en men minachtend begon te spreken over het bestuur van een vrouw, besloot zij in den echt te treden. Aan boden

droeg zij op, een man te zoeken, die zijn maaltijden aan een ijzeren tafel nuttigde: dien wilde zij trouwen. Ze vonden een boer, die op den akker zat te eten bij een omgekeerden ploeg. Weldra droeg hij de kroon en zijn naam Premysl wordt steeds met eere genoemd.

Tot haar huwelijk woonde Libuše op den burcht Vyšehrad, maar kort daarna bouwde zij op een hoogen berg aan de Vltava een mooi kasteel: de nieuwe bestuurszetel. Zij noemde dit kasteel Praag en voorspelde dat daar een groote stad zou verrijzen, wier roem tot de sterren zou reiken. Inderdaad groeide daar rondom haar burcht een stad, die reeds door Paus Pius II „koningin der steden” genoemd werd. Goethe noemde haar „een kostbare edelsteen in de aardkroon”. Anderen hebben gezegd dat Praag in schoonheid met Napels kon wedijveren. Tot op heden is de Tsjechoslowaaksche hoofdstad één van de meest bezienswaardige steden van Europa. Als Rome ligt Praag op heuvels. De talrijke bruggen, torens, kerken, kloosters en paleizen, die men er vindt, geven haar een betooverende schoonheid. Een „museum van de middeleeuwen” is Praag, het hart van een volk, dat zingt en speelt om zijn vreugde te uiten of leed te kunnen dragen en dat vol vertrouwen arbeid voor betere dagen.

Op onze rondrit zien wij het Alchimistenstraatje, waar de gewaande wetenschap uitgeoefend werd, die zich ten doel stelde, onedele metalen in edele om te zetten. Eén der oude huisjes gaan wij binnen: een popperig gebouwtje van drie vertrekjes. Eén zoo'n vertrekje vullen wij met ons vieren of vijven!

Het raadhuis heeft aan de buitenzijde een astronomische klok, die onze aandacht vraagt. Als een uur vol is laten de apostelen zich één voor één aan twee geopende venstertjes zien en trekken voorbij. Een skelet luidt een klokje, een boer biedt een goed-gevulden buidel aan en een Turk schudt het hoofd. De geschiedenis van dien Turk is vermakelijk en tragisch: hij stelt den duivel voor en herinnert aan den tijd toen de Turken als duivels huis hielden in deze landstreken. Als de klok slaat treedt uit een hokje een haan te voorschijn en gaat kraaien.

Op het hoogste punt van een berg, waar men een indrukwekkend panorama te zien krijgt van de benedenstad met haar torens, torentjes, kerken en paleizen, bezoeken wij de beroemde St. Vitisdom. Bij het kiekje in de Ster van 1 October vestigen wij er de aandacht op. Zijn geschiedenis is een spiegel, die alle gewichtige tijdvakken uit de Tsjechische geschiedenis te zien geeft. In den dom zien wij een eindelooze reeks spitse bogen, rustend op fraaie pilaren en door een triforium met de hooge vensters verbonden. In de zijbeuken zijn wel twaalf kapellen. In een er van zijn de wanden versierd met een groot aantal gepolijste half-edelstenen en fresco's. Achter drie deuren met zeven sloten liggen hier thans de kroonsieraden, die Karel IV op zijn burcht Karlstejn

placht te bewaren. Bij een andere kapel bevindt zich het praalgraf van St Johannes van Nepomuk. Diens reliquiën rusten in een doodkist, welke door twee engelen wordt gedragen, terwijl de heilige op het deksel in knielende houding is afgebeeld. Dit kunstwerk is in het midden der achttiende eeuw uit 3700 pond zilver vervaardigd en uit vrijwillige bijdragen betaald.

Wij zien den koninklijken burcht, die na den wereldoorlog weer zetel van de regeering is geworden. Meer dan zevenhonderd vertrekken heeft die burcht. Wij bezichtigen enkele zalen, reusachtig groot. Verder gaan wij. Alles opnoemen gaat niet. Nog enkele bezienswaardigheden willen wij noemen. Eerstens: Antiquitates Judaicae Pragenses, Joodsche oudheden van Praag. Allereerst het Joodsche Stadhuis, herbouwd in 1764, toen de Joodsche gemeenschap nog een politieke was. Dan de Oud-Nieuwe synagoge, waarin een vlag, door Keizer Karel IV in 1357 geschonken aan de Praagsche joden. En vervolgens het oude joodsche kerkhof, waarop de grafstenen van vooraanstaande Israëlieten aangewezen worden. Een der steenen draagt het jaartal 606, maar men vermoedt dat dit 1606 moet zijn.

Ten laatste dient genoemd een eenigszins buiten de stad gelegen, zeer modern ziekenhuis en verzorgingsinrichting voor ouden van dagen. In ons gezelschap bevonden zich twee dokters en één ziekenhuiswerker, die zich natuurlijkerwijs zeer interesseerden voor deze waarlijk mooie instelling. Zonneschijn is het voornaamste geneesmiddel en wordt in ruime mate toegepast. (Slot volgt).

GRONINGER CONFERENTIE.

Zaterdag 10 en Zondag 11 December zijn de aangewezen dagen voor de najaarsconferentie van het Groninger district. Op den eersten dag om 2 uur 's middags, Zendelingenbijeenkomst en des avonds om 8 uur ambtenaren- en ambtenaressen-vergadering.

Zondag drie bijeenkomsten: 's morgens 10 uur, 's namiddags 3 uur, en 's avonds 7 uur. Waarschijnlijk zal er na de morgenbijeenkomst een doopdienst zijn.

Alle samenkomsten in de gewone zaal in de Poelestraat. Alle leden worden vriendelijk uitgenoodigd om deze conferentie bij te wonen. Brengt Uw vrienden mee! Hoe meer hoe gezelliger!

JEUGDWERK.

Onder aardig groepsverband,
Prettig met-elkander-werken,
Is er veel dat hoofd en hand
En ook 't harte kan versterken.

Rijke zegen dale neer
In die zonnigblijde kringen,
En zij worden zelf ook weer
Tot een bron van zegeningen!

CONFERENTIE ZUSTERSHULPVEREENIGINGEN.

De 18de December is voor onze Zending aangewezen als de dag waarop de Zustershulpverenigingen haar jaarconferentie houden.

Een programma voor deze gelegenheid zal in getypten vorm aan alle gemeenten worden toegezonden.

PRIESTERSCHAPSLESSEN.

Hier volgt het programma voor December.

Eerste avond: Gebed enz. Tien minuten rapport. Les: *Priesterschapsstudies* blz. 51 en 52. Organisatie, Presidentschap, Gemeente Priesterschap.

Tweede avond: Gebed enz. Tien minuten rapport. Twee toespraken van 12 minuten elk over:

1. Tracht, in verband met Jesaja 53, deze twee vragen te beantwoorden:

- (1). Is het een feit, dat door de offerande van een *onschuldige* zaligheid verkregen wordt door *schuldigen*?
- (2). Hoe kan dit verklaard worden? Is het mogelijk, dat een onschuldige een straf draagt die de schuldigen vrij uit doet gaan?

2. Verklaar, in verband met Jesaja 9:5 hoe het „Kind”, de Zoon, tevens de „Vader der eeuwigheid” zijn kan. Zie ook Mosiah 15:1-5; 3:8-9; en Mormon 9:12 in het Boek van Mormon.

Op iedere toespraak volge een bespreking.

Derde avond: Gebed enz. Tien minuten rapport. Huisbezoek rapport.

Vierde avond: Gebed enz. Tien minuten rapport. Les: *Priesterschapsstudies* blz. 52 en 53. De Vrouw in de gemeente, de Armen en de Zieken, Stoffelijke zaken, Avondmaalsbijeenkomsten.

INHOUD.

Tempelplechtigheden	353	Joseph Smith - een eerlijk waar-	
Utrechtsche Conferentie	356	heidsgetuige	363
Rauwe-kost voeding	358	Genealogische klassen	364
Voldoende slaap voor onze		Zendingsnieuws.	364
kinderen	359	Naar Praag en terug.	365
Het Kerstfeest nadert!	361	Groninger Conferentie	367
Eng'len uit verheven oorden.	361	Jeugdwerk	367
Hoort! Wat hemelsch rein		Conferentie Zustershulpver-	
akkoorden	362	eenigingen	368
		Priesterschapslessen	368

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16 B, Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending
 Abonnementsprijs per jaar: Nederland f3.—, Buitenland f4.—.
 Afzonderlijke nummers 15 cent.